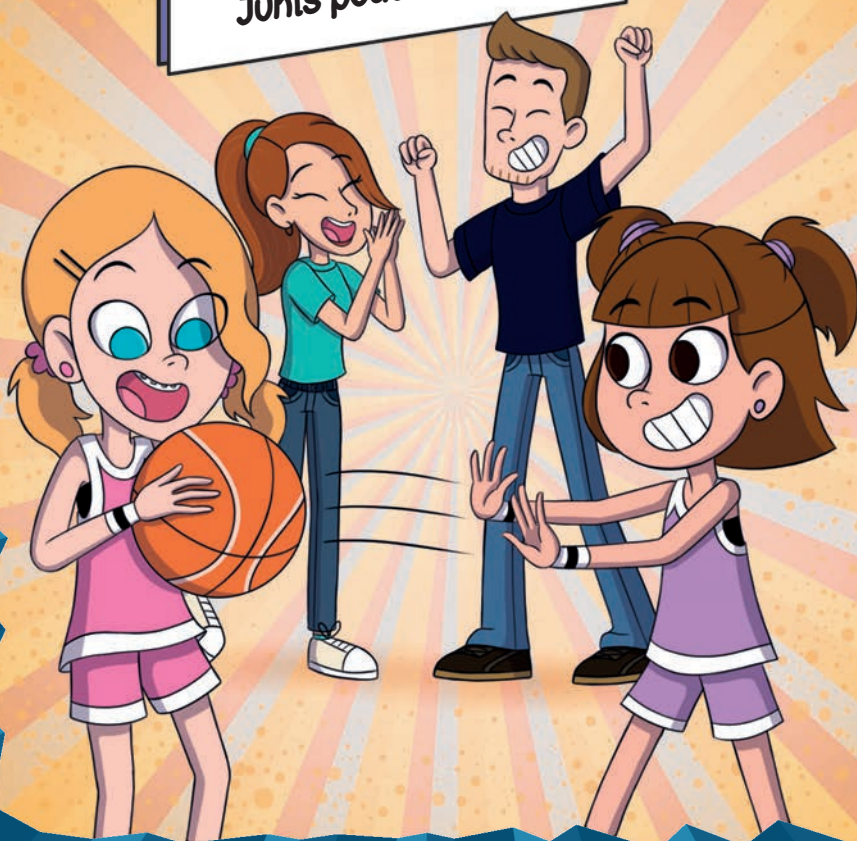

ITARTE VLOGS

FAMILY

Junts podem amb tot

Estrella Polar

ITARTE VLOGS FAMILY

Junts podem amb tot

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Itarte Vlogs Family. Juntos podemos con todo*

© del text: Itarte, 2022

© de la traducció: Edicions 62, S. A., 2022

Il·lustracions de La Madriguera, 2022

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2022

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: novembre del 2022

ISBN: 978-84-1389-231-3

Dipòsit legal: B. 18.861-2022

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).
Tots els drets reservats.

La família Itarte!

Hola, estimats fans! Som en Lluís, la Mireia, la Gisele i la Claudia, la família Itarte! Ens agrada divertir-nos, passar-ho bé i compartir les nostres aventures amb vosaltres!

Jo soc en **LLUÍS**. M'entusiasmen les coses que fem. La nostra vida és tan increïble que us la vull explicar en aquest llibre!

Jo soc la **Mireia**, la feliç mare de la Gisele i la Claudia. M'encanten els nostres viatges i totes les coses que ens passen. Mai ens avorrim!

Som la **GISELE**
i la **claudia**.
El millor de la
nostra família és
que sempre fem
coses divertides.
I el pitjor... Mmm...
Eh... Uf... Res!
Ha, ha, ha!

L'**ALMA** és la nostra gossa;
bé, en realitat és una més
de la família. És tranquil·la,
afectuosa, juganera... i sempre
viatja amb nosaltres!

Si us agraden els nostres
vídeos de YouTube,
aquest llibre us encantarà!

Índex

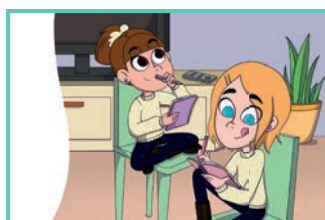
1. La sort és per compartir-la

9

2. Fase u del projecte

23

3. El misteri de la cua de mico

39

4. Això ja comença!

57

5. Quin embolic!

73

6. Rialles de mico

87

7. O ho fem junts o no ho fem

105

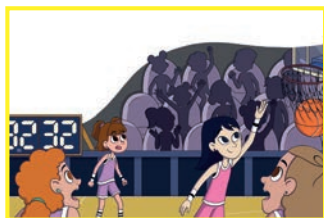
8. Així n'aprendrà

117

9. Una lliçó d'esportivitat

133

10. Plàtans!

145

**La sort
és per
compartir-la**

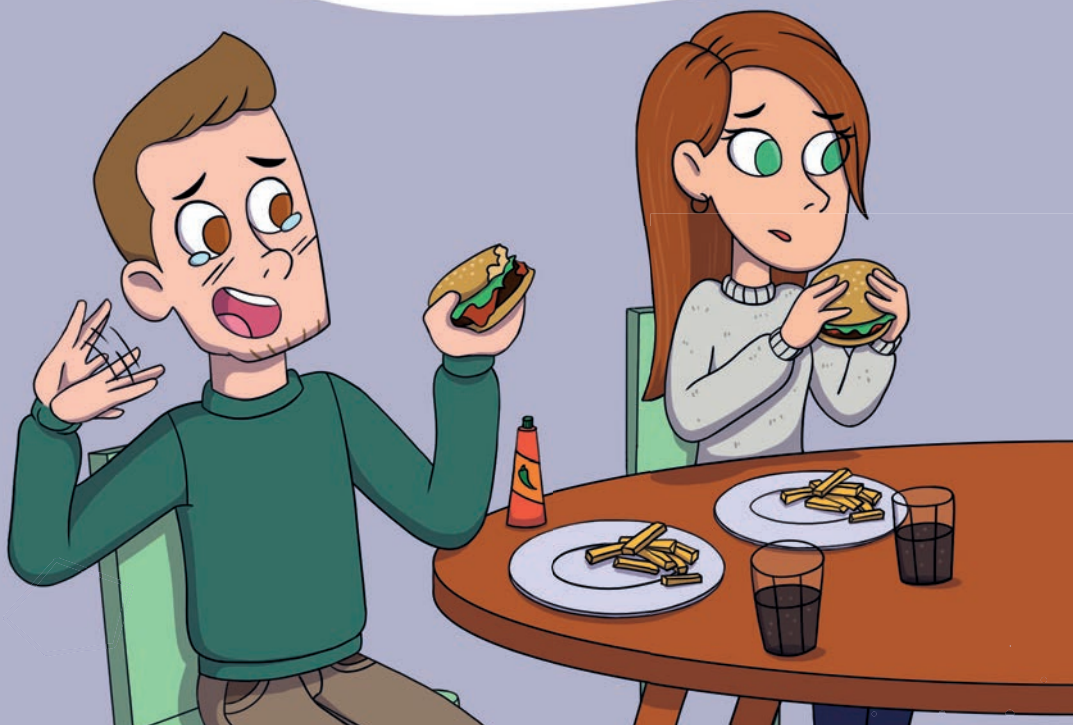
—Gisele, en què penses? —va preguntar la Mireia.

Estàvem tots **QUATRE** dinant, amb l'Alma sota la taula (sempre espera que caigui algun trosset de pa o alguna cosa bona per enxampar-ho al vol). En aquest moment

jo tenia els ulls tancats i els premia ben fort perquè m'havia posat massa **picant** a l'hamburguesa.

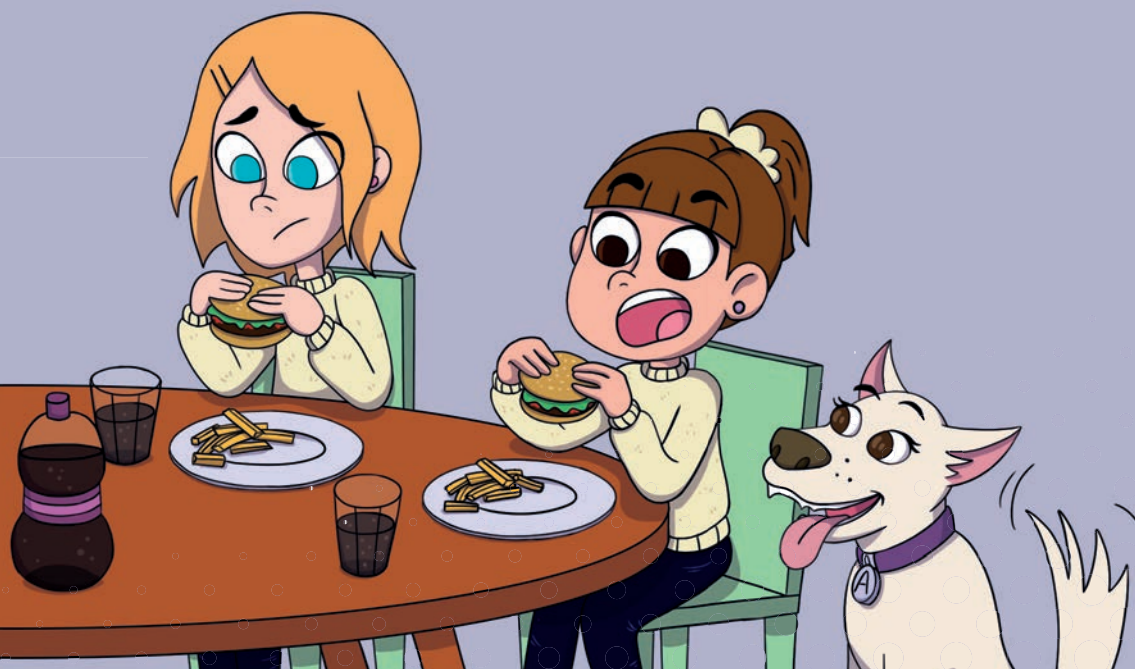
—Penso... que tenim molta sort
—va respondre la Gisele.

Amb gran **esforç** i algunes llàgrimes per la picor, vaig obrir els ulls i vaig veure que la Gisele estava molt seriosa.

—Ja, no tots els pares són tan guais com el vostre... —vaig dir de broma, per fer-la **riure**—. Fins i tot ploro de tan guai que soc! —vaig afegir mentre m'eixugava les llàgrimes.

Però la Gisele continuava **seriosa**.

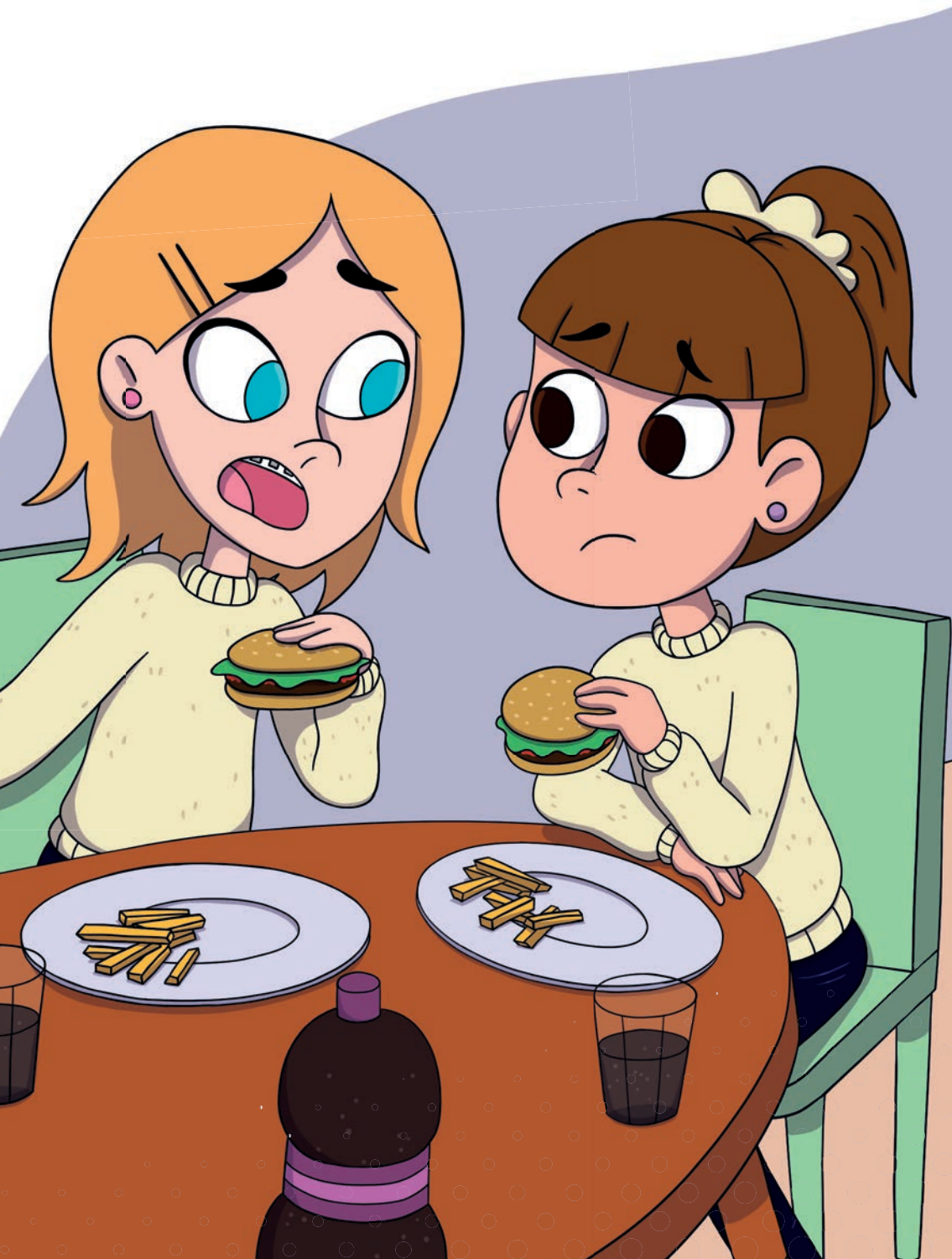
—Per què ho dius, reina? —li va preguntar la Mireia.

—Perquè hi ha nens que no tenen **MENJAR**... —va respondre la Gisele, mirant la seva hamburguesa.

—És veritat —va afegir la Claudia—, avui ens ho han explicat a l'escola. Algunes famílies no tenen diners per comprar menjar als seus fills. Ni **roba**.

—Ni poden anar de campaments —va afegir la Gisele.

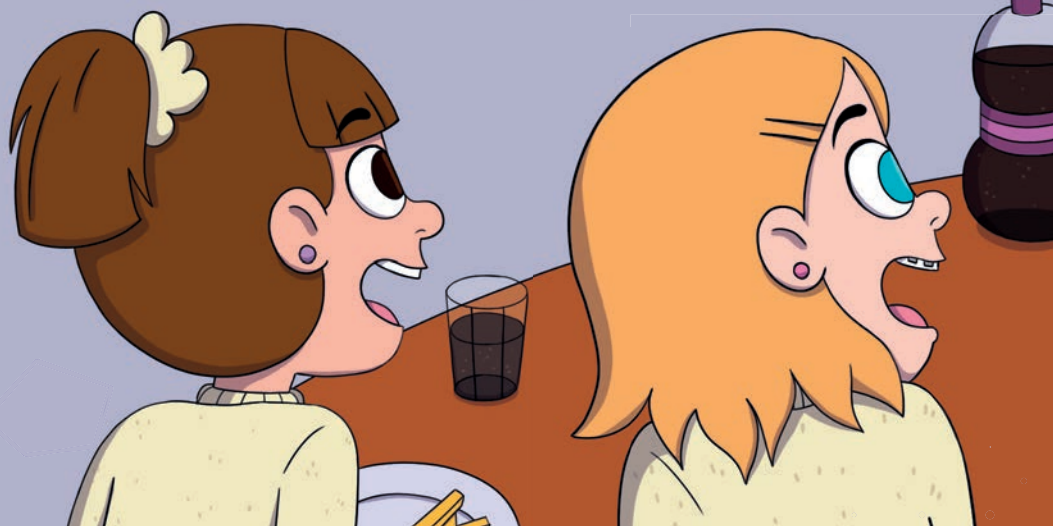

Les noies estaven molt tristes,
pensant en tots els **hens** del món
als qui els falten coses tan neces-
sàries com el menjar i la roba.

—Teniu raó —vaig dir—, tota la
raó del món. No és just.

—És que nosaltres tenim molta
sort... —va repetir la Gisele.

—Sabeu què ha de fer la gent que
té sort? —els vaig preguntar.

—**Què, papi?** —van respondre
totes dues alhora.

—Compartir-la amb els altres
—vaig dir.

—És veritat, Lluís —va dir la Mi-
reia—, la sort és per **compartir-la**.
Haurem de fer alguna cosa per
ajudar. Què us sembla, Ratitas?

—Ens sembla molt bé —va respondre la Gisele—. Oi, Claudia?

—Sí. Hem d'**ajudar** molt, perquè tenim molta sort —va afirmar la Claudia.

—Estàs pensant a donar roba o **MENJAR**, Lluís? —em va preguntar la Mireia.

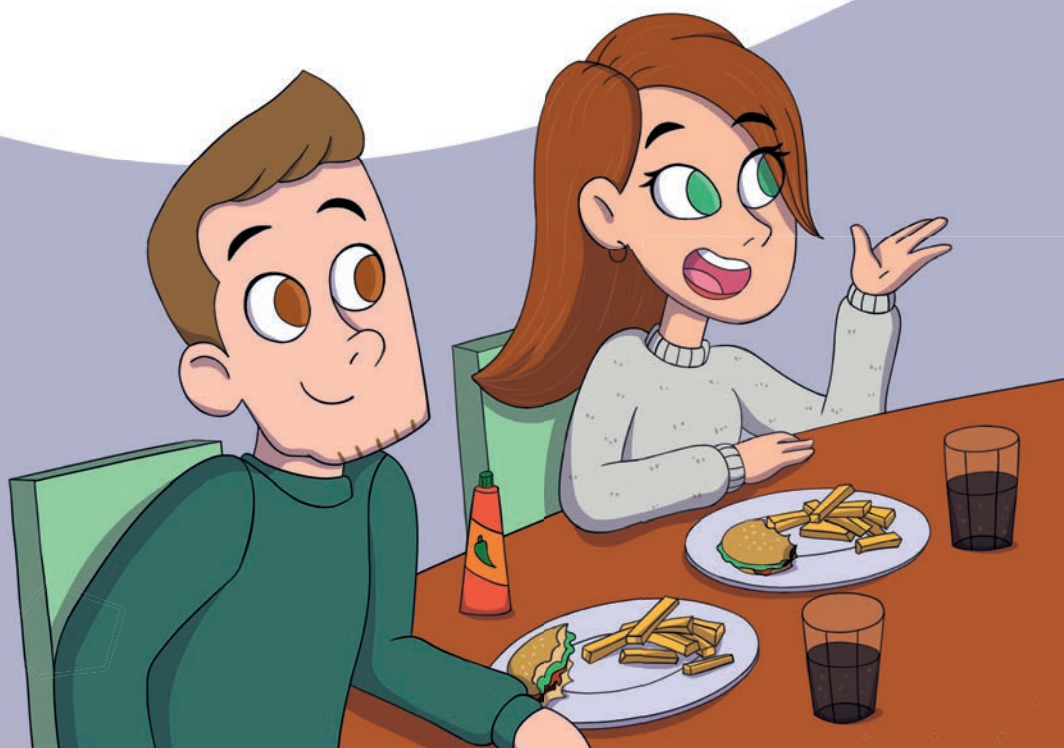
—Doncs... —vaig dir—, això es-
taria bé, però m'agradaria fer al-
guna cosa més gran. La Claudia té
raó, hem d'ajudar molt... Hauríem
de trobar la manera d'aconseguir
que molta gent doni **diners**.

—Seria superguai! —va dir la Claudia.

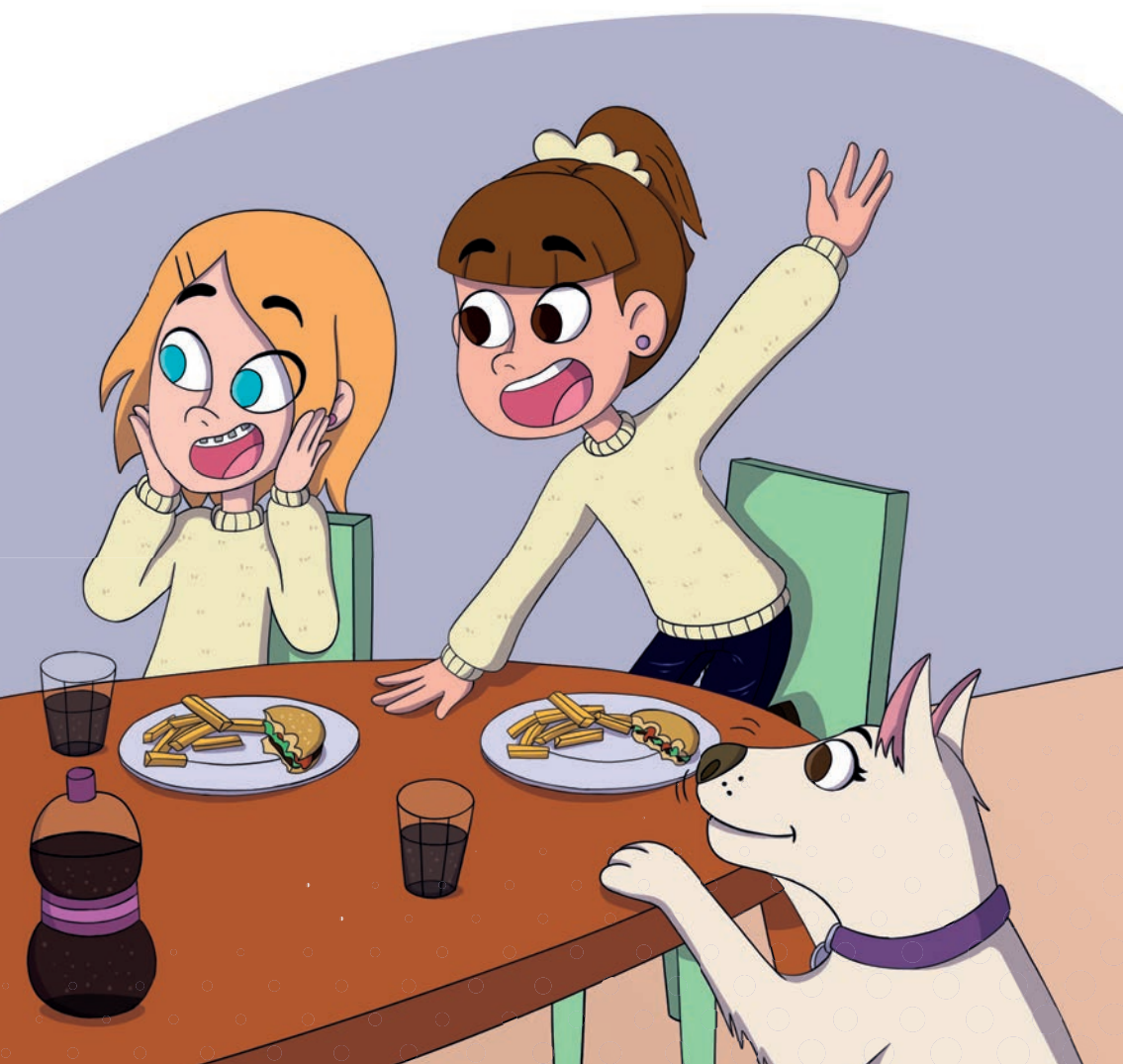
—Quina **bona idea**, papi! —va afegir la Gisele, amb un somriure gegant.

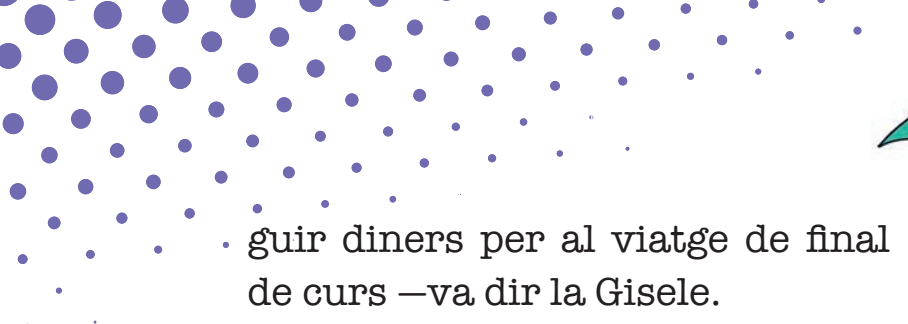
La Mireia i jo ens vam mirar, feliços de tenir unes filles amb un **COR** tan gran.

—Què **PODEM** fer? —va pregun-
tar la Mireia—. Alguna idea?

—Mmmmm... Els nois grans de
l'escola fan un sorteig per aconse-

· guir diners per al viatge de final de curs —va dir la Gisele.

—Però seria millor fer alguna cosa en què **participés** molta gent —va dir la Claudia.

—Una barbacoa popular? —va proposar la Mireia—. Al meu poble en fèiem una i tenia molt èxit...

Les Ratitas van posar cara de no fer-los gaire gràcia la idea.

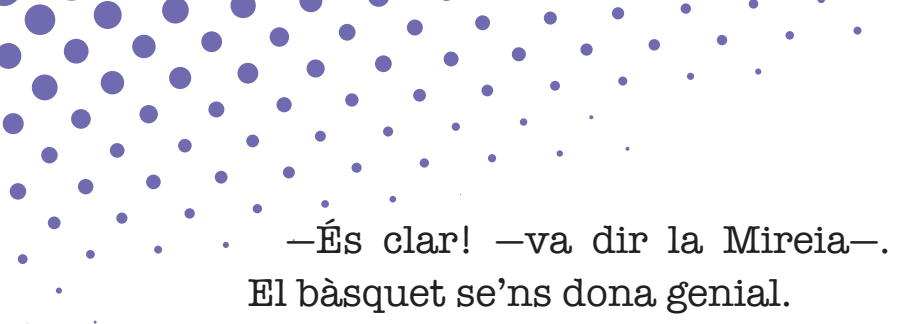
—Un partit de futbol **benèfic!** —se'm va ocórrer.

—No, de futbol no, papi —va dir la Claudia.

—De **bàsquet!** —van exclamar les Ratitas a l'uníson.

—És clar! —va dir la Mireia—. El bàsquet se'ns dona genial.

—Organitzarem un partit de bàsquet infantil per **recaptar** fons! —vaig cridar, i em vaig aixecar de la taula i, sense voler, vaig tirar el plat a terra.

—**BUB!** —va bordar l'Alma, i es va llançar a llepar les engrunes.

—Muntarem el millor partit de bàsquet de la història! —va xisclar la Gisele, mentre l'Alma se n'anava corrent a beure aigua. Havia tingut una **sorpresa** amb la salsa picant!

